

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **D. M.**, nar. X, bytem X, zastoupeného JUDr. Josefem Tobiáškem, advokátem se sídlem Krnov, Hlavní nám. č. 1a, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.10.2010 č.j. 571 015 1205/315-JH, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2010, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.10.2010 č.j. 571 015 1205/315-JH žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21.7.2010, kterým žalobci zvýšila od 27.4.2010 podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně

na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 11.5.2010 byl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně od 27.4.2010. V námitkách žalobce nesouhlasil s datem přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a požadoval, aby mu tento důchod byl přiznán od 20.10.2009. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že je invalidní ve třetím stupni již ode dne 20.10.2009, kdy byl vyšetřen posudkovou komisí v Ostravě dne 20.10.2009 a žalobce toto datum považuje za rozhodné pro přiznání invalidity třetího stupně.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.10.2010 č.j. 571 015 1205/315-JH, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Bruntále a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“), pracoviště Ostrava ze dne 20.4.2011, dalším posudkem PK MPSV ČR, pracoviště Brno ze dne 21.10.2011 a žalobcem předloženými lékařskými zprávami. Poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce měl přiznán částečný invalidní důchod a dne 12.3.2010 požádal o změnu výše přiznaného invalidního důchodu. Dne 11.5.2010 byl jeho zdravotní stav posouzen lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ v Bruntále se závěrem, že žalobce je invalidní ve třetím stupni, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 70% podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění. Datum změny invalidity stanovil posudkový lékař na 27.4.2010. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21.7.2010, proti němuž žalobce podal námitky s tím, že datum přiznání invalidity třetího stupně mělo být stanoveno dnem 20.10.2009. Tyto námitky, jak shora uvedeno, zamítla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře X, z dokumentace založené v posudkovém spise žalobce vedeném OSSZ v Bruntále, neurochirurgického vyšetření, z propouštěcí zprávy z neurochirurgické kliniky FNO, neurologického vyšetření včetně EMG z roku 2009 a

2011 a alergologického vyšetření. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce oboustranný lumboischiadický syndrom s chronickou lézí L5 více vpravo, stavem po dekompresi a stabilizaci L4/5 v roce 2006, se stavem po reoperaci pro zhoršení subjektivních potíží. Tento stav posudková komise podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40%. Učinila tak závěr, že k datu 20.10.2010 šlo u žalobce o invaliditu prvního stupně, nešlo však o invaliditu druhého nebo třetího stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. a) až c) zákona č. 155/1995 Sb.

Žalobce proti uvedenému posudku vznesl námitky a dovolával se další zdravotní dokumentace. Uvedl, že od vypracování posudku má další nález, byl odeslán na EMG vyšetření a je mu doporučeno pokračovat v konzervativní terapii. Nad rámec omezení konstatovaných v posudku byla u něj zjištěna artróza a dna. Krajský soud proto vyžádal další odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR v Brně. Z posudku této posudkové komise krajský soud zjistil, že žalobce je dlouhodobě léčen pro vertebrogenní potíže v oblasti bederní páteře s propagací do obou končetin, více vlevo, postižení kořenů L5 oboustranně s pravostrannou akcentací, s lehkou svalovou hypotrofií levé dolní končetiny, bez paréz. Příčinou bylo zúžení míšního kanálu na podkladě degenerativních změn. Žalobce byl podroben poprvé operaci v roce 2006 a po druhé v dubnu 2010, kdy se jednalo o dekompresi L4/5, rozrušení srůstů a stabilizaci. V období roku 2009 a 2010 šlo u žalobce o středně těžké funkční postižení jednoho úseku páteře, tj. bederního se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře často recidivujícími projevy kořenového dráždění a funkčně významným neurologickým nálezem s poškozením nervu bez postižení svěračů se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a s omezením některých denních aktivit. Nejednalo se však o těžké funkční postižení, tedy postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem s těžkým poškozením nervů, závažné parézy, závažné svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, o závažné poruchy funkce svěračů a o pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Na základě uvedeného učinila PK MPSV ČR, pracoviště Brno posudkový závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl oboustranný lumboischiadický syndrom s oboustrannou kořenovou lézí L5 více vpravo. Toto postižení podřadila pod kapitolu XIII, kapitolu E, položku 1, písm. c) vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle níž stanovila pokles pracovní schopnosti 40% a toto hodnocení zvýšila o dalších 10% s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti žalobce, tj. profesi zedníka. Posudková komise učinila tak závěr, že k datu 20.10.2010 byl žalobce invalidní ve druhém stupni s datem vzniku této invalidity k 1.1.2010. K tomu dodala, že posudkový závěr učiněný posudkovým lékařem OSSZ v Bruntále, že se u žalobce jedná o invaliditu třetího stupně, považuje za nadhodnocený.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 20.10.2010 byl žalobce invalidní

ve druhém stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo však o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Brno, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Pokles pracovní schopnosti žalobce tato komise hodnotila též kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tedy stejně jak učinila PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava jen s tím rozdílem, že horní hranici citované položky zvýšila o dalších 10% poklesu pracovní schopnosti se zřetelem na předchozí výdělečnou činnost žalobce. Co se týče posudku podaného pro OSSZ v Bruntále dne 11.5.2010, podle něhož byl žalobce uznán invalidním ve třetím stupni invalidity, tento závěr posudková komise označila jako nadhodnocený. Žalobce se svou žalobou přitom domáhal uznání invalidity ve třetím stupni již od 20.10.2009, tedy „od termínu vyšetření lékařské posudkové komise v Ostravě“. Jestliže ovšem k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 20.10.2010 nebyl žalobce prokazatelně invalidním ve třetím stupni, jak vyplývá z obou shora citovaných posudků, nezbylo krajskému soudu než žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 8. prosince 2011

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

